

تمدید تحریم‌های اروپایی روسیه

شورای اتحادیه اروپا اعلام کرد که تحریم‌های اقتصادی علیه روسیه به مدت ۶ ماه تا تاریخ ۳۱ ژوئیه ۲۰۲۴ (۱۰ مرداد ۱۴۰۲) تمدید می‌شود. سرویس مطبوعاتی شورای اروپا گزارش کرد: این تحریم‌ها که برای اولین بار در سال ۲۰۱۴ در پاسخ به اقدامات روسیه برای بی‌ثبات کردن اوضاع در اوکراین اعمال شد، از فوریه ۲۰۲۲ در پاسخ به حمله غیرقانونی، غیرقابل توجیه و بی‌دلیل روسیه علیه اوکراین به‌طور قابل توجهی گسترش یافت. طبق گزارش روزنامه آنلاین «کی‌یف ایندپندنت»، اتحادیه اروپا تازه‌ترین بسته تحریمی خود را تحت عنوان سیزدهمین بسته تحریمی علیه روسیه در ماه دسامبر ۲۰۲۳ تصویب کرد و انتظار می‌رود در ماه فوریه از آن رونمایی شود. تحریم‌ها علیه مسکو طیف گسترده‌ای از حوزه‌های اقتصادی از جمله «محدودیت‌های تجاری، مالی، فناوری و کالاهای دارای کاربرد دوگانه، صنعت، حمل‌ونقل و کالاهای لوکس» را در بر می‌گیرد. آنها همچنین شامل «ممنوعیت نفت خام دریایی روسیه و برخی فرآورده‌های نفتی، قطع ارتباط بانک‌های روسیه با سیستم بانکی بین‌المللی سوئیفت و تعلیق کانال‌های تبلیغاتی» در داخل این بلوک می‌شوند. هم‌چنین روزنامه فایننشال تایمز در گزارشی نوشت در آستانه دوسالگی جنگ اوکراین، اتحادیه اروپا آماده اعمال تحریم‌های بیشتر علیه روسیه می‌شود.

ادامه جنگ، احتمالاً تا ۲۰۲۶

یک وزیر اسرائیلی از احتمال تداوم جنگ غزه تا سال ۲۰۲۶ خبر داد. افری سوفیر، وزیر مهاجرت و ادغام اسرائیل اعلام کرد که جنگ علیه غزه احتمال دارد تا ۲ سال دیگر یعنی تا سال ۲۰۲۶ ادامه داشته باشد. پیشتر بنیامین نتانیاهو، نخست‌وزیر اسرائیل و یوآو گالانت، وزیر دفاع این رژیم گفته بودند که جنگ در جنوب یا شمال پایان نخواهد یافت و چند ماه دیگر ادامه خواهد داشت. حملات اسرائیل در نوار غزه تاکنون بیش از ۲۶ هزار قربانی داشته و ۶۵ هزار مجروح بر جای گذاشته است.

بیانیه ۹ سازمان امدادسانی درباره آنروا

۹ سازمان امدادسانی در پیام مشترکی اعلام کردند: «تعلیق حمایت مالی از آژانس امداد و کار آوارگان فلسطینی (آنروا) زندگی فلسطینی‌ها در غزه و منطقه را تهدید می‌کند. ما از کشورهای حامی مالی می‌خواهیم مجدداً حمایت خود را از آنروا و شرکای آن برای کمک به فلسطینی‌ها از سر بگیرند.» تعدادی از کشورها از این اقدام برخی حامیان بزرگ مالی آنروا ابراز نگرانی و تأکید کرده‌اند این اقدام بر کمک‌های حیاتی برای نجات بیش از دو میلیون غیرنظامی در غزه تأثیر می‌گذارد. به دنبال ادعاهای اسرائیل درباره مشارکت ۱۲ تن از کارمندان آنروا در حمله هفتم اکتبر حماس به شهرک‌های غلاف غزه، ۱۲ کشور حمایت مالی خود را از این آژانس به حالت تعلیق درآوردند. این کشورها عبارتند از: آمریکا، کانادا، استرالیا، ایتالیا، انگلیس، فنلاند، آلمان، هلند، فرانسه، سوئیس، ژاپن و اتریش. آنروا جمعه اعلام کرد تحقیقاتی را درباره این ادعاها آغاز کرده است. سازمان عقوبت‌الملل نیز با انتقاد از کشورهای حامی مالی خود از آژانس آنروا قطع کرد، این اقدام را شوکه‌کننده و غیرانسانی توصیف کرد.

بوده است. چون آن‌جا بر خورده‌های بسیاری بین حزب‌الله و اسرائیل رخ می‌دهد. متأسفانه این وضعیت برقرار است، به خاطر اینکه اسرائیل هنوز بخشی از زمین‌هایی را که لبنانی‌اند، در اختیار دارد و باید تکلیفش مشخص شود. ما احساس می‌کنیم وقتی اسرائیلی‌ها در سال ۲۰۰۰ رفتند، از تمام زمین‌های لبنان نرفتند. در یونفیل، کمیته‌ای هست که حدوداً هر سه چهار ماه یک بار جلسه دارد. یک نفر از یونفیل، یکی از لبنان و یکی از اسرائیل، جلسه می‌گذارند و بحث می‌کنند. ما پیشنهاد دادیم که آن‌جا درباره مرز صحبت کنیم و اسرائیل گفت الان زمانش نیست. ما هنوز آماده‌ایم و مایلیم از هر گونه جنگ در آینده پرهیز کنیم. چهارده نقطه مرزی هست که باید تکلیفش مشخص شود. مناطق دیگر هم هست، مثل کشتزارهای شبع و تپه‌های کفرشوبا. آن‌ها می‌گویند معلوم نمی‌شود این زمین‌ها سوری هستند یا لبنانی. ما می‌گوییم لبنانی هستند. سوری‌ها چیزی نمی‌گویند. ما می‌گوییم، مشکل شما چیست؟ این زمین‌ها را پس بدید و بعد ما صحبت می‌کنیم. آن وقت مرز باثباتی خواهیم داشت. ما می‌خواهیم مرز باثباتی داشته باشیم. در سال‌های ۱۹۴۶ و ۱۹۴۸ در این باره توافق شده بود اما الان هیچ ترسیمی نیست که بشود به آن ارجاع داد.

«شما برای شرکت در جلسه‌ای در سازمان ملل که درباره خاورمیانه بود به آمریکا سفر کرده‌اید. پیشنهادی برای مذاکره درباره قطعنامه ۱۷۰۱ در این سفر در کار بوده است؟ قطعنامه‌ای که سازمان ملل بعد از حمله اسرائیل به لبنان، فکر می‌کنم در سال ۲۰۰۶، صادر کرد و نتیجه مذاکراتی بود که پایان بخش آن حمله بود و ارجاع هم داشت که حزب‌الله نسبت به لیتانی کجا باید باشد.

بله فکر می‌کنم می‌خواهیم تکلیف مرز را تمام کنیم. می‌خواهیم بدانیم و اسرائیلی‌ها هم بدانند که مرزهایمان کجاست. شاید پنجاه سال پیش آماده این نبودیم چون حق اسرائیل را برای اینکه آن‌جا باشد به رسمیت نمی‌شناختیم؛ اما حالا، یعنی از سال ۲۰۰۲، همه عرب‌ها حضور اسرائیل را به رسمیت می‌شناسند؛ اتفاقی که در نشست بیروت آن زمان افتاد و با پیشنهاد سعودی‌ها بود. آن زمان، آرل شارون نخست‌وزیر بود و آن‌ها مخالفت کردند. اما حالا بیایم و با کرانه باختری و غزه صحبت کنیم، فلسطینی‌هایی که جدا شدن فلسطین را پذیرفتند. اما اسرائیلی‌ها آماده نبودند که پیش بیایند و حالا، حتی حالا هم دولت فعلی آقای نتانیاهو اصلاً نمی‌پذیرد که در این باره اقدام کند.

الان در سراسر دنیا فلسطینی‌ها بیشترند تا اسرائیلی‌ها در اسرائیل. حتی در خود اسرائیل، از هشت میلیون نفر کل آن‌هایی که در اسرائیل هستند، بیش از دو میلیون نفر فلسطینی‌اند. در کرانه باختری بیش از سه میلیون نفرند. در غزه بیش از دو میلیون نفر. یعنی در مجموع، هفت میلیون فلسطینی هستند. در اردن، لبنان و در سوریه هم تعداد زیادی فلسطینی هستند. همه‌شان هنوز پناهجو هستند. هنوز دارند در رویای برگشتن زندگی می‌کنند. هنوز وقتی عربی حرف می‌زنند لهجه فلسطینی دارند. پس از هر زاویه عملی فلسطینی هستند. بنابراین لازم است این مشکل را حل کنیم. این میل در دنیای عرب وجود دارد که یک بار برای همیشه این مشکل را حل کنیم. اما این دولت در اسرائیل آماده این کار نیست.

«رئیس جمهور بایدن دارد از راه حل دودولتی می‌گوید. بیشتر اروپایی‌ها پشت سرش هستند و دنیای عرب هم، نتانیاهو گفته به هیچ وجه، نه فقط گفته به هیچ وجه بلکه گفته الان من کسی هستم که بین اسرائیل و راه حل دودولتی ایستاده است. خیلی هم در این باره جدی است، چون دارد برای زندگی سیاسی‌اش در اسرائیل می‌جنگد. چه کسی برنده می‌شود؟

امیدوارم که صلح برنده شود. دعا می‌کنم که صلح برنده شود، چون منطقه واقعاً به صلح نیاز دارد، به خصوص منطقه شرق مدیترانه، فلسطین، یا مصر، یا اردن، یا لبنان، یا سوریه، ما واقعاً صلح نیاز داریم. مدت‌هاست که سوءتفاهم در کار بوده است. فکر می‌کنم زمانش رسیده که صلح داشته باشیم. فلسطینی‌ها پذیرفته‌اند که کرانه باختری و غزه را دارند. پس بیایید کار را انجام دهیم و تماشا کنیم. فکر می‌کنم به این شکل اسرائیلی‌ها در صلح خواهند زیست و همه در صلح خواهند زیست. به تدریج هم یاد خواهیم گرفت چطور در کنار هم زندگی کنیم. می‌دانید، وقتی همدیگر را به رسمیت بشناسیم، به تدریج مرزهایمان را به روی هم باز خواهیم کرد. ببینید، روابط بین این کشورها، کشورهای عربی که اسرائیل را به رسمیت شناخته‌اند و اسرائیل، خیلی خوب است، یعنی خوب الان در حال تبادل و ارتباط دیپلماتیک هستند. هنوز رابطه بین مردم با مردم نیست ولی خواهد بود.

«می‌توانید تصور کنید لبنان با اسرائیل چنین کند؟ شما کشوری هستید که الان برای اسرائیلی‌ها آمدن به لبنان غیرقانونی است.

خب برای سوریه هم غیرقانونی است، برای عراق و برای... «بله درست است. می‌دانم، شما تنها کشور نیستید. برای تونس و بقیه، اما صلح هم هست. ما نیم میلیون فلسطینی داریم. راه حلی برای آن‌ها وجود دارد. باید کاری کنیم. باید راه حلی پیدا کنیم. اصلاً چرا نه؟ نشست عربی در سال ۲۰۰۲ بود. در بیروت هم بود که تصمیم گرفته شد. تکلیف مسئله در دنیای عرب مشخص شده است اما آن‌ها هنوز دارند درباره‌اش حرف می‌زنند.

ترجمه و تنظیم: روح‌انگیز رها

«تقریباً هر روز حمله‌ای از اسرائیل به جنوب لبنان می‌شود. یک عامل حماس در آپارتمانی در بیروت کشته شد. یک عامل حماس در یک ماشین در جنوب لبنان کشته شد. افراد حماس در بیروت هستند. آن‌جا می‌مانند؟ احساس می‌کنند در معرض خطر هستند؟ به نظر می‌رسد یک شیوه جدید عمل در این جنگ هست که به آن گزینه مونیخ می‌گویند و در آن اسرائیل افراد حماس و حزب‌الله را رصد می‌کند و هدف قرار می‌دهد. سوال اول اینکه آیا این برای لبنان بی‌ثباتی ایجاد می‌کند؟ و دوم اینکه آیا این افراد در نهایت آنجا راترک می‌کنند؟

نمی‌دانم می‌روند یا نه، چون خیلی از ما اصلاً نمی‌دانستیم که این افراد آنجا هستند، مثل آن رهبر فلسطینی که آنجا بود و اسرائیل او را کشت؛ اما این نقض بازی‌ای است که داریم می‌کنیم. داریم درباره دو سه کیلومتر در جنوب لبنان حرف می‌زنیم و دو سه کیلومتر در شمال لبنان و بعد حالا ناگهان ما چرا در بیروت است؛ ناگهان، اسرائیلی‌ها نوع کلنجاری‌را که بین ما و آن‌ها بود، گسترش دادند و بله این باعث تأسف است. دولت لبنان در این جنگ درگیر نیست. بله حزب‌الله در جنوب است. فلسطینی‌هایی هم با آن هستند. وضعیتی که هست، بیشتر زیر چتر حزب‌الله است.

احساس ما هم این است که گسترش جنگ به نفع هیچ‌کس نیست، چون همه کلی سلاح دارند و همه می‌توانند به هم آسیب بزنند؛ بنابراین ما واقعاً فکر می‌کنیم، بسیار مهم است که این جنگ در لبنان، بین لبنان و اسرائیل، بسیار بسیار محدود بماند. به همان شکل که اسرائیلی‌ها به سمت جنوب رفتند، لبنانی‌هایی هستند که به سمت شمال رفتند. عددی حدود ۸۰ هزار نفر در کار است. اسرائیلی‌ها هم عدد مشابهی دارند؛ بنابراین ما منتظر برقرار شدن صلح هستیم و اینکه درگیری در غزه تمام شود. این طولانی‌ترین جنگی است که اسرائیل با آن مواجه بوده است. حدود سه ماه است. ما هیچ‌وقت جنگی در خاورمیانه نداشته‌ایم که سه ماه طول کشیده باشد. فکر می‌کنم اسرائیلی‌ها باید بدانند که در نهایت هیچ جایگزینی برای صلح و مذاکرات صلح نیست، پس ما منتظرش هستیم.

«آتش‌بس در غزه، ترورهای افراد حماس و حزب‌الله را در محاسبه ندارد. می‌خواهم بدانم کار بین دولت لبنان و حزب‌الله چطور پیش می‌رود. آیا در این باره با آن‌ها حرف می‌زنید که بگویند ما واقعاً خوشحال می‌شویم اگر آنجا جنگ نداشته باشیم؟ آیا می‌توانید برنامه حزب‌الله را وتو کنید؟

نه این کار را نمی‌کنیم. (می‌خندد) بله وتو می‌کنیم و البته آن‌ها در جنوب فعالیت هستند. آیا این کار با حمایت از حزب‌الله و با دولت انجام می‌شود؟ نه، هیچ وقت تصمیمی در دولت نبوده است که از آن‌ها حمایت کند؛ اما جنوب تحت کنترل نیروهای سازمان ملل بوده است. حزب‌الله هم آن‌جا

می‌کنیم. آمریکایی‌ها هم در لبنان دارند درباره جابه‌جاکردن آن‌ها حرف می‌زنند. شما نگران این هستید که دارد به میان این جنگ هل داده می‌شوید؟ بله نگران این هستیم که به میان این جنگ هل داده شویم. اما این اسرائیلی‌ها می‌دانند که اوضاع به راحتی پیش نخواهد رفت. حزب‌الله ابزارهای بیشتری از حماس دارد و در نتیجه این جنگ خیلی سخت خواهد بود. برای همه پرهزینه خواهد بود. البته اسرائیل نیروی هوایی‌اش را دارد که می‌تواند مسلط شود. اما در مجموع، برای همه آسیب به همراه خواهد داشت. فکر می‌کنم اسرائیلی‌ها این را می‌دانند و این کار را نخواهند کرد. حمله نخواهند کرد. اگر واقعاً در غزه به توافق برسند، این وضعیت در جنوب لبنان یا شمال اسرائیل، بلافاصله و خودبه‌خود متوقف خواهد شد. اگر هم مشخص کردن مرز را تمام کنیم؛ مرزی که در سال ۱۹۴۸ مشخص شده بود. درباره‌اش توافق کردیم. اما اگر به آن برگردیم، کارهای لازم را انجام دهیم و موضوع را تمام کنیم؛ چون ما فکر می‌کنیم این مرز ما نیست. اگر این کار را نکنیم، آن وقت دیگر نباید هیچ مشکلی و هیچ مشکل امنیتی‌ای بین ما و آن‌ها باشد.

«بگذارید یک سوال اقتصادی از شما بپرسم. اخیراً خواندم که جنگ در غزه، هزینه بسیاری به لبنان تحمیل کرده است: ۲۵ درصد گردشگری از بیرون به داخل کشور کم شده و شما دارید آسیب می‌بینید. سوال این است که آیا شما این را در بیروت احساس می‌کنید و اینکه آیا می‌دانید این به جنگ در غزه مربوط است؟

خب وضعیت در لبنان در چند سال اخیر خوب نبوده است و بیشتر مسافران به لبنان، لبنانی‌های خارج از کشور هستند؛ لبنانی‌هایی که در اروپا و ایالات متحده زندگی می‌کنند، در حاشیه خلیج [فارس]، در آفریقا، در همه جای دنیا. فصلی به بیروت می‌آیند، مثلاً در کریسمس می‌آیند. در تعطیلات تابستان همه‌شان به بیروت می‌آیند که تعطیلات بگذرانند. ما خیلی گردشگر نداریم. بیشتر به گردشگری لبنانی‌هایی که می‌آیند تکیه داریم، اگر بیایند و اگر اسمش را گردشگری بگذاریم، گرچه می‌آیند که خانواده‌هایشان را ببینند.

بنابراین وضعیت اقتصاد بد است چون به تعبیری ما به اوضاع‌مان سروسامان ندادیم. هنوز وضعیت اقتصادی ناپایداری داریم. سیستم بانکی خیلی خوب کار نمی‌کند و بنابراین خیلی نگهداری سرمایه‌ها و منابع در خانه‌ها داریم. مردم به جای اینکه پول‌شان را در بانک بگذارند، در خانه‌هایشان نگه می‌دارند. در نتیجه این چرخه اقتصادی حرکت نمی‌کند؛ اما اگر به لبنان بروید می‌بینید که رستوران‌ها باز هستند. می‌دانید، اوضاع، نمی‌خواهم بگویم عادی است، چون در وضعیت عادی نیستیم، اوضاع‌مان خوب نیست، اما باز اوضاع‌مان خوب است.

